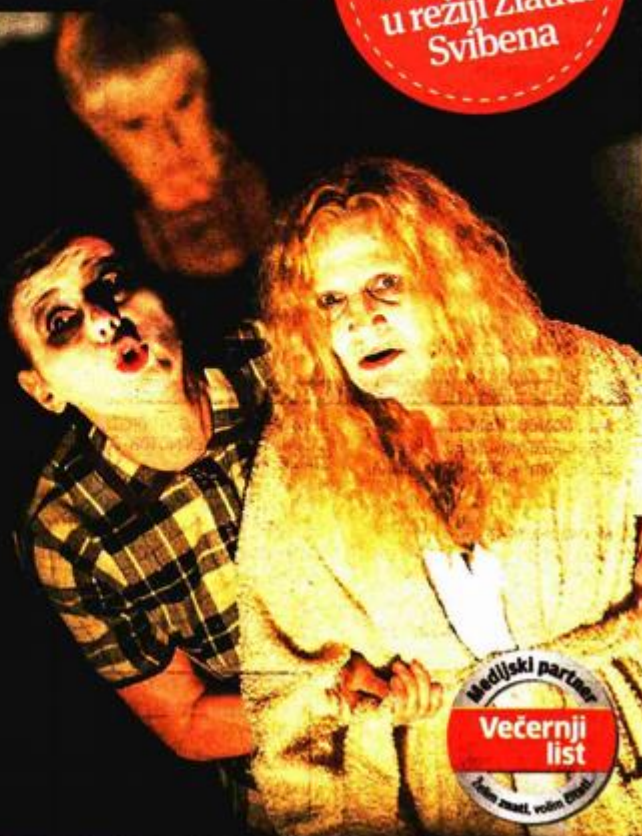

→ Dubrovačke ljetne igre

Osječki HNK
gostovao je s
"Unterstadtom"
u režiji Zlatka
Svibena

U veliku predstavu uplele su se i neke više sile

Medijski partner
Večernji list
Dobro znaš, volim gledati

S RAZLOGOM NAJBOLJI Ansambl koji je lani pokupio sve najvažnije nagrade majstorski je svladao i novi ambijent

Bojana Radović

bojana.radovic@vecernji.net

Postoje odlične kazališne predstave. Postoje i one velike. Postoje čak i one legendarne. No postoje i kazališna iskustva koja su na granici nadrealnog, situacije u kojima se u teatarski čin doslovno uplete neka viša sila. Upravo tako izgledalo je gostovanje HNK Osijek s predstavom "Unterstadt" na Dubrovačkim ljetnim igrama. Došli su na poziv intendant Igora Krešimira Dolenčića koji želi da gostovanje najuspješnije predstave prošle sezone postane tradicija Igara.

Partizani, anđeli i Tito

Za autorski i glumački ansambl "Unterstadta" bio je ovo velik zalogaj. Predstavu je trebalo prilagoditi zahtjevnom ambijentu parka Umjetničke škole, "razvesti" je po brojnim razinama, igrati i na nakošenoj rampi ispod koje je rupa (doslovno pod nogama gledatelja

iz prvog reda) odakle u pojedinim scenama izlaze glumci.

No redatelj Zlatko Sviben (za ovu predstavu nagrađen Nagradom hrvatskog glumišta) napravio je mnogo više od toga. Priču o jednoj osječkoj obitelji njemačkog podrijetla i njenim stradanjima doslovno je prošetao gradom. Publika se okupila iza katedrale pa za glumcima krenula u najjužnije dijelove grada, pod same zidine, u ruševine Dubrovnik kamo turisti ne zalaze. Tamo se pjevaju borbene pjesme, partizani čuvaju

Sviben je predstavu i publiku doslovno prošetao gradom na čuđenje mnogih

Sjajna Branka Cvitković na kraju svojim monologom "pomete" scenu

radni logor i uvode sve u njega, visoko sa zida crkve progovara andeo pao u Domovinskom ratu, na stubištu pokraj svoje i Staljinove slike govori Tito... Okolo začudeni turisti, terase na kojima gosti grada upravo večeraju, ambijentalnost Dubrovnik ovdje je u službi priče o svim ratovima svijeta, pobjednicima, gubitnicima, osvetama, ženama koje čuvaju opstanak...

Suze obrisane svilom

A kada su se svi konačno smjestili u parku Umjetničke škole, pred glumcima se uz nevjerovatno zahtjevnu scenu stvorio još jedan strašan izazov. U ljetnoj noći podigao se jak vjetar koji je na trenutke doslovno vitlao dijelovima scenografije, sve zastirao oblacima prašine. Za gledatelje dojam apokalipse bio je potpun, za izvođače naporna tri sata u kojima je svim silama trebalo održati koncentraciju. Svi su bili sjajni predvodni Brankom Cvitković koja

kao da drži kočnicu do pred sam kraj predstave kada svojim monologom "pomete" scenu (žena do mene suze je brisala svilenom pašminom jer joj maramica nije bila dosta) i Sandrom Lončarić Tankosić koja osvaja ulogom i malene zbunjene pionirke i odrasle, emotivno uništene žene. Doslovno je blistao cijeli ansambl iznova dokazujući koliko je svaki djelić složene mašinerije važan za velike kazališne predstave.

Nakon svega, još samo molba – pozovite ih u Zagreb jer ovo je zaslužila vidjeti i zagrebačka publika.

